

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
Kamphaeng Phet Rajabhat University

รูปแบบการสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย

Creation and Development Model of Tourism Website media for
Environmental Conservation in Sukhothai Historical Park

มรรษพรสีชา¹, สุวารีย์ศรีปุณณะ² และรวีวรรณสนั่นวรเกียรติ³

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

² ประธานหลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

³ อาจารย์พิเศษ สิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยาน

ประวัติศาสตร์สุโขทัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย 2) ศึกษาปัญหาและความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยว 3) สร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย 4) ประเมินผลการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยว ด้านความรู้ ความตระหนักและความพึงพอใจหลังการใช้สื่อและเปรียบเทียบความพึงพอใจตามปัจจัยส่วนบุคคล วิธิตำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research and Development: R & D) โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม คือ 1) นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 400 คน 2) นักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 50 คน 3) ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) ประเด็นคำถามและแบบบันทึกการสัมภาษณ์ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย 2) แบบสอบถามปัญหาและความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย 3) แบบประเมินคุณภาพโครงสร้างสื่อการท่องเที่ยวประเภท

สิ่งพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 4) ประเด็นคำถามและแบบบันทึกการจัดประชุมปฏิบัติการสร้างสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของครูแผนกวิชาการท่องเที่ยวและแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ 4) แบบ

ประเมินคุณภาพสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5) แบบประเมินผลการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยด้าน ด้านความรู้ ความตระหนักและความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจหลังการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติทดสอบ t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้สถิติ F-test (One way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยมีการปลูกต้นไม้เน้นพันธุ์ไม้ที่มีตามหลักศิลาจารึก แต่ยังคง

สภาพต้นไม้ที่มีอยู่แล้วตัดแต่งให้สวยงามเพื่อให้ร่มเงามากขึ้น มีสภาพแหล่งน้ำเดิมทั้งหมด ปรับปรุงท่อระบายน้ำให้มี

การระบายน้ำได้สะดวก บางส่วนเปลี่ยนเป็นท่อซีเมนต์เพื่อให้น้ำไหลเวียนในระพังกต่างๆ ได้ทั่วทั้งอุทยานฯ จัดวางภาชนะรองรับขยะให้มีอยู่ทั่วไปในอุทยานฯ มีการจัดเจ้าหน้าที่เก็บทุกๆ วัน มีป้ายแจ้งให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาความสะอาดขยะที่ย่อยสลายได้นำไปหมักทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์ใส่ต้นไม้ มีการก่อสร้างอาคาร ร้านค้าบุกรุกบริเวณอุทยานฯ ทำให้เกิดทัศนวิสัยที่ไม่สวยงาม และไม่เป็นระเบียบ มีการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด

2. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและมีความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยอยู่ในระดับมาก

3. การสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยได้ใช้รูปแบบ C 4 DE ซึ่งประกอบด้วยการใช้หลักการมีจิตสำนึก(CONSCIOUS MIND) ใช้กระบวนการ 4 ขั้นตอนคือ การหาข้อมูล (DATA) การจัดทำโครงร่าง (DRAFTING) การสร้าง(DO)และการเผยแพร่(DISSEMINATION) และใช้วิธีการประเมิน (EVALUATE)ทุกขั้นตอนจนได้สื่อประเภทเว็บไซต์ที่มีภาพและเนื้อหา 2 ภาษาเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษลงในเว็บไซต์ <http://www.sukhothaiconserv.com/> ที่เข้าชมได้ โดยมีผลการประเมินคุณภาพของสื่อมีค่าตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อ 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2

4. ผลการประเมินการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยที่พัฒนาแล้ว นักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 50.00) และมีความตระหนักต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.69)และมีความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.85)โดยนักท่องเที่ยวที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และสัญชาติที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว

Abstract

The objectives of the research on creation and development model of tourism website media for environmental conservation in Sukhothai Historical Park were 1) to study the environmental condition in Sukhothai Historical Park 2) to study the problems and needs of tourists on tourism websites to conserve environment in Sukhothai Historical Park 3) to create and develop tourism website media for conservation in Sukhothai Historical Park 4) to evaluate the results of applying tourism website for environmental conservation in Sukhothai Historical Park of tourists on knowledge, awareness and their satisfaction after applying media and to compare the satisfaction by individual factors. The research methodology were

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
Kamphaeng Phet Rajabhat University

research and development (Research and Development: R&D). The sample groups included 3 groups: 1) 400 tourists who came to visit Sukhothai Historical Park in 2557 B.E. 2) 50 student tourists of tourism major of Sukhothai Vocational College 3) 10 administrators and officers of Sukhothai Historical Park. The research tools were 1) question points and record forms of interviewing the administrators and officers concerning environmental conditions in Sukhothai Historical Park 2) the questionnaires concerning the problems and needs on tourism website media for conservation in Sukhothai Historical Park 3) evaluation forms of tourism media drafting quality in term of printing by knowledgeable 4) question points and workshop arranging record of creating website tourism media for environmental conservation in Sukhothai Historical Park of Tourism Department and Computer Departments teachers 5) evaluation forms of website tourism media for environmental conservation by knowledgeable applying tourism website media for conservation in Sukhothai Historical Park on satisfaction, knowledge and awareness toward the value of tourist attractions and environmental conservation, data analyses by using content analyses and statistical analyses, frequency, percentage, means, standard deviation and comparative analyses the satisfaction after applying tourism website media on individual factors by t-test and vary analyses by f-test (One way ANOVA).

The results of the research revealed that

1. The environment inside Sukhothai Historical Park included growing trees emphasizing on trees of stone inscription but remained the grown trees and trimmed for greater shadow, remaining total water resources, improving drain pipes to drain water efficiently, some were changed to be cement pipes for draining water to various ponds in the park, providing litter bins thoroughly the parks and picking every day, having warning signs for tourists to keep clean. The disintegrated garbage was used to be organism fertilizer for enriching trees, building stores which trespassed inside the park effecting unpleasant view and not in order, having publicize to the owners to follow the rules strictly.

2. The comments of the the tourists toward the problems of tourism website media for conservation in Sukhothai Historical Park was in moderate level as well as the needs for tourism website media for conservation in Sukhothai Historical Park was in high level.

3. Creation and development model of tourism website media for environmental Conservation in Sukhothai Historical Park were provided in C4DE including drafting, do, dissemination and evaluate to complete website media with pictures and contents both in Thai and in English into website

<http://www.sukhothaiconserve.com> .The results of media quality evaluation had criterion value of media at 85/85 by formula E1/E2

4. The results of applying media: The satisfaction of the tourists toward tourism website media for conservation in Sukhothai Historical Park was in high level ($X = 3.78$, $S.D. = 0.85$) The tourists with different genders, educational level, occupations and races had no different satisfaction toward media and the media enabled the tourists to learn about tourist attractions and environmental conservation was in excellent level (50.00 percent) and the awareness was in high level ($X=4.25$, $S.D. =0.69$)

Key words: tourism website media, environmental conservation, tourism attractions

บทนำ

สถานการณ์และปัญหาสิ่งแวดล้อมทั่วทุกมุมโลกในปัจจุบัน นับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์โดยรวม ทำให้มนุษย์หันมาให้ความสนใจในเรื่องของสิ่งแวดล้อมมากขึ้น (มารีย์ม เจ๊ะเต๊ะ, 2556) สถานการณ์เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม เกิดจากความต้องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากรและการพัฒนาเศรษฐกิจ แหล่งธรรมชาติและศิลปกรรมมีสภาพเสื่อมโทรมจากสาเหตุจากภัยธรรมชาติและ การกระทำของมนุษย์ขาดการจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในขอบเขตจำกัด

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อความยั่งยืนของ การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง และนับว่าทรัพยากรท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดให้ นักท่องเที่ยวเดินทางไปที่ท่องเที่ยว และส่งผลให้การท่องเที่ยวเกิดการขยายตัว แต่ทรัพยากร การท่องเที่ยวก็เสื่อมโทรมได้ หากไม่มีการดูแลรักษาที่ดีพอ การดูแลรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีสภาพ สมบูรณ์และคงอยู่ยาวนาน เป็นเสมือนการรักษาอารยธรรมและความรุ่งเรืองของชาติเอาไว้จึง จำเป็นต้องอนุรักษ์และพัฒนาควบคู่กันไป (สุวารี ศรีบุญ, 2556) การพัฒนาการบริการท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยว ต้องสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและจะต้องพัฒนาไปพร้อมกับ ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรม (วรรณ วรชวานิช, 2546) ผลกระทบของการ ท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและปัญหาหามลภาวะ สภาพแหล่ง ท่องเที่ยวสกปรกมีขยะ องค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมสูญเสียความสมดุลทางธรรมชาติ การบุกรุกที่ สาธารณประโยชน์ การสูญเสียพันธุ์พืชและสัตว์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติถูกรบกวนการดำรงชีวิตการ เปลี่ยนแปลงของคุณภาพอากาศและการเพิ่มขึ้นของเสียงรบกวนจากยานพาหนะ เกิดความแออัดคับ คั่งเนื่องจากจำนวนที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวทำให้ความประทับใจในสถานที่ท่องเที่ยวลดลง

การท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์จะต่างจากการท่องเที่ยวประเภทอื่น คือมิใช่เพียงแค่ม ชุม ความงามด้านสถาปัตยกรรมหรือความใหญ่โตของสิ่งปลูกสร้างเท่านั้น นักท่องเที่ยวควรจะมี ความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ โดยทราบถึงประวัติที่มาและความสำคัญ จะได้ทำความเข้าใจ เกิดความ ภาคภูมิใจและหวงแหนวัฒนธรรมของชาติมากยิ่งขึ้นรวมทั้งเกิดความตระหนักในคุณค่าของแหล่ง ศิลปกรรมนั้น ทำให้ต้องการอนุรักษ์สิ่งดีงามเหล่านี้ให้คงอยู่ต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม การที่จะศึกษา เรื่องราวในอดีตที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีสถานที่สำคัญๆ จำนวนมาก เป็นเรื่องยากที่

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
Kamphaeng Phet Rajabhat University

นักท่องเที่ยวจะสามารถทำได้ในระยะเวลาอันสั้นนอกจากจะมีคู่มือประกอบการท่องเที่ยวเพื่อสะดวกในการค้นคว้าและช่วยแนะนำให้ความรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เยี่ยมชมได้รับประโยชน์มากขึ้น แต่แม้ว่าจะมีสื่อหลายชนิดที่สร้างขึ้นเพื่อแนะนำเรื่องการท่องเที่ยวอยู่บ้าง แต่บางกรณีอาจขาดสาระเรื่องการแนะนำวิธีการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง รวมทั้งการท่องเที่ยวอย่างอนุรักษ์เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบจากการศึกษางานวิจัยของจิรัชท์ บุญรักษา (2553) และสอดคล้องกับงานวิจัยของประจักษ์ คงถนอมธรรม (2552) ที่กล่าวว่าในภาพรวมนักท่องเที่ยวมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการจัดทำแผนที่ให้นักท่องเที่ยว ป้ายชื่อจุดท่องเที่ยวให้ชัดเจนเพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้อิริธรัตน์ ดำรงค์ดี (2553) ได้ระบุว่า ปัญหาของการจัดการท่องเที่ยว คือ ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแหล่งท่องเที่ยวอีกด้วย

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยเป็นแหล่งมรดกทางประวัติศาสตร์หนึ่งที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 70 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันตั้งอยู่ที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เป็นแหล่งที่วัฒนธรรมเจริญงอกงามสูงสุดยุคหนึ่ง มีโบราณสถานทั้งสิ้น 126 แห่ง องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ประกาศเป็นมรดกโลกอันดับที่ 574 เมื่อปี พ.ศ. 2519 (กรมศิลปากร, 2537) แต่ในปัจจุบันพบว่า มีผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย คือมีปัญหาการรุกล้ำพื้นที่โบราณสถาน รวมถึงการซื้อที่ดินใกล้เคียงกับพื้นที่โบราณสถานจากกลุ่มนายทุน เพื่อจัดทำเป็นบ้านพักหรือรีสอร์ท ให้บริการกับนักท่องเที่ยว การจัดระเบียบการสร้างสิ่งปลูกสร้างใกล้พื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยที่กระทบต่อภูมิทัศน์ ซึ่งมีการกำหนดความสูงและการก่อสร้างให้สอดคล้องกับสภาพในพื้นที่เพื่อป้องกันการทำลายความงามของโบราณสถาน นอกจากนี้จากแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนตำบลเมืองเก่าในการเข้าสู่กระบวนการรับรองแหล่งท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่พิเศษอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย-กำแพงเพชร พบว่า ในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยยังขาดระบบการจัดการสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวและขาดความน่าเชื่อถือของสื่อประชาสัมพันธ์

จากการสำรวจความคิดเห็นเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย (สัมภาษณ์, 10 กุมภาพันธ์ 2557) พบว่า ไม่มีสื่อหรือคู่มือที่บอกรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวอย่างชัดเจน และควรมีเอกสารอธิบายข้อมูลและแผนที่ประกอบเพื่อให้ทราบประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสถานที่ท่องเที่ยววันนั้นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของถนอมนวล สีหะกุล และสุขุมภรณ์ ชันธุ์ศรี (2551) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทางน้ำฝั่งธนบุรี ได้มีข้อเสนอแนะว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการให้มีคู่มือท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ซึ่งในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหนึ่งที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทันที จึงมีเว็บไซต์การท่องเที่ยวตอบสนองพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีก็จะเตรียมความพร้อมทางด้านข้อมูลข่าวสารก่อนการเดินทาง (เนตรนภา กองงาม, 2551)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าควรมีรูปแบบการสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยได้อย่างไร เพื่อให้ได้สื่อที่มีคุณภาพในการให้ความรู้เชิงประวัติศาสตร์ เส้นทางท่องเที่ยวและข้อมูลการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวใช้ศึกษาและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นการช่วยปลูกฝังจิตสำนึก ให้เห็นคุณค่าแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวให้กว้างขวางต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
2. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยว
3. เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
4. เพื่อประเมินผลการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยวด้านความรู้ ความตระหนักและความพึงพอใจหลังการใช้สื่อและเปรียบเทียบความพึงพอใจตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวมีปัญหาและความต้องการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อยู่ในระดับมาก
2. คุณภาพของสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85
3. นักท่องเที่ยวมีความรู้ ความตระหนักต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย หลังการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ ในระดับมาก
4. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจแตกต่างกันตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research and Development: R & D) มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยได้จัดสนทนากลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จำนวน 10 คน โดยใช้แบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลด้านสภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาปัญหาและความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยว เป็นการใชแบบสอบถามปัญหาและความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้าเยี่ยมชมในเขตอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จำนวน 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ขั้นการสร้างได้นำข้อมูลด้านสภาพสิ่งแวดล้อมและผลการสำรวจปัญหาและความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ของนักท่องเที่ยวจัดทำโครงร่างเป็นสื่อสิ่งพิมพ์และประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน แล้วนำมาปรับปรุง ขั้นการพัฒนาได้ดำเนินการสร้างสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์โดยจัดประชุมประเด็นการปฏิบัติการรูปแบบการสร้างสื่อ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
Kamphaeng Phet Rajabhat University

ประกอบด้วยครูจากแผนกวิชาการท่องเที่ยวและแผนกวิชาคอมพิวเตอร์จำนวน 10 คนแล้วสรุปผลนำไปดำเนินการสร้างเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาและภาพเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน แล้วปรับปรุง ตามคำแนะนำ และไปทดลองใช้กับนักศึกษาแผนกวิชาการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คนด้วยแบบทดสอบความรู้เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว ความรู้และความตระหนักต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความพึงพอใจที่มีต่อสื่อเว็บไซต์เป็นการใช้แบบสอบถามความรู้ ความตระหนักและความพึงพอใจ หลังการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์กับนักท่องเที่ยวยุคใหม่ชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้าไปท่องเที่ยวในเขตอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยจำนวน 400 คน และนักศึกษาแผนกวิชาการท่องเที่ยวจำนวน 50 คนและวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจหลังการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ตามปัจจัยส่วนบุคคล

ประชากรในการศึกษามี 3 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จำนวน 30 คน
2. นักท่องเที่ยวทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้าไปท่องเที่ยวในเขตอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย โดยใช้ฐานข้อมูลของนักท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2556 จำนวน 464,470 คน
3. นักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,200 คน

กลุ่มตัวอย่างมี 3 กลุ่มดังนี้

1. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จำนวน 10 คน
2. นักท่องเที่ยวทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เข้าไปท่องเที่ยวในเขตอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยปี พ.ศ. 2557 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากการคำนวณด้วยสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 และระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือที่ระดับความคลาดเคลื่อนยอมรับได้ไม่น้อยกว่า 5%จากประชากรทั้งหมดได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)
3. นักท่องเที่ยวที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย โดยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 50 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย

ตัวแปรตาม

- 1) ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
- 2) ความตระหนักต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
- 3) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ประเด็นคำถามและแบบบันทึกการสัมภาษณ์ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
2. แบบสอบถามปัญหาและความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยว
3. แบบประเมินคุณภาพโครงร่างสื่อการท่องเที่ยวประเภทสิ่งพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
4. ประเด็นคำถามและแบบบันทึกการจัดประชุมประเด็นการปฏิบัติการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของครูแผนกวิชาการท่องเที่ยวและแผนกวิชาคอมพิวเตอร์
5. แบบประเมินคุณภาพสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
6. แบบประเมินผลการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยด้านความรู้ ความตระหนักต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและด้านความพึงพอใจที่มีสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดสนทนากลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยโดยใช้แบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลด้านสภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
2. สำรวจปัญหาและความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยว
3. จัดทำโครงร่างสื่อการท่องเที่ยวประเภทสิ่งพิมพ์และประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำมาปรับปรุงแล้วดำเนินการสร้างสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาและภาพเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำ และไปทดลองใช้กับนักศึกษาแผนกวิชาการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2)
4. ประเมินผลการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยของนักท่องเที่ยวด้านความรู้ ความตระหนักต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความพึงพอใจที่มีต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ และวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจหลังการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ตามปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจหลังการใช้สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้สถิติ F-test (One wayANOVA)

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพสิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยมีการปลูกต้นไม้เน้นพันธุ์ไม้ที่มีตามหลักศิลาจารึก แต่ยังคงสภาพต้นไม้ที่มีอยู่แล้วตัดแต่งให้สวยงามเพื่อให้ร่มเงามากขึ้น มีสภาพแหล่งน้ำเดิมทั้งหมด ปรับปรุงท่อระบายน้ำให้มีการระบายน้ำได้สะดวก บางส่วนเปลี่ยนเป็นท่อซิเมนต์เพื่อให้น้ำไหลเวียนในตระพังต่างๆ ได้ทั่วทั้งอุทยานฯ จัดวางภาชนะรองรับขยะให้มีอยู่ทั่วไปในอุทยานฯ มีการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
Kamphaeng Phet Rajabhat University

จัดเจ้าหน้าที่เก็บทุกๆวัน มีป้ายแจ้งให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาความสะอาดขยะที่ย่อยสลายได้นำไปหมักทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์ใส่ต้นไม้ มีการก่อสร้างอาคาร ร้านค้าบุกรุกบริเวณอุทยานฯ ทำให้เกิดทัศนวิสัยที่ไม่สวยงาม และไม่เป็นระเบียบ มีการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด

2. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและมีความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยอยู่ในระดับมาก

3. การสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยได้ใช้รูปแบบ C 4 DE ซึ่งประกอบด้วยการใช้หลักการมีจิตสำนึก (CONSCIOUS MIND) ใช้กระบวนการ 4 ขั้นตอนคือ การหาข้อมูล (DATA) การจัดทำโครงร่าง (DRAFTING) การสร้าง (DO) และการประเมินผล (DISSEMINATION) และใช้วิธีการประเมิน (EVALUATE) ทุกขั้นตอนจนได้สื่อประเภทเว็บไซต์ที่มีภาพและเนื้อหา 2 ภาษาเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษลงในเว็บ <http://www.sukhothaiconserve.com/> ที่เข้าชมได้ โดยมีผลการประเมินคุณภาพของสื่อมีค่าตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อ 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2

4. ผลการประเมินการใช้สื่อนักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 50.00) และมีความตระหนักต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.69) และมีความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยที่พัฒนาแล้ว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.85) โดยนักท่องเที่ยวที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพและสัญชาติที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษารูปแบบการสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์พบว่า

1. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและมีความต้องการสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสื่อการท่องเที่ยวในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยที่มีอยู่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาของแหล่งท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่และยังไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและคำแนะนำการปฏิบัติตัวของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน การสร้างสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีการเตรียมตัวก่อนมาท่องเที่ยวข้อมูลมีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับกฤษฎีกา สัตยสุนทร (2552) ที่ได้ศึกษาการออกแบบเว็บไซต์การศึกษาสำหรับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์: กรณีศึกษางานวิจัยแคว้นเวียงเชียงใหม่พบว่าผู้ใช้งานมีความพึงพอใจในระดับสูงต่อเว็บไซต์ สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้ง่ายเว็บไซต์มีรูปแบบที่เรียบง่ายมีความเป็นสากล ผู้ใช้งานได้รับความรู้จากการเข้าชมเพราะมีข้อมูลเหมาะสมกับการเป็นเว็บไซต์ทางการศึกษาประวัติศาสตร์ และการจัดองค์ประกอบส่วนต่างๆ ในหน้าเว็บเพจ

เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์คือการนำข้อมูลความรู้ในด้านประวัติศาสตร์ที่มีคุณประโยชน์และความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยว

2. การสร้างและพัฒนาสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยได้ใช้รูปแบบ C 4 DE ซึ่งประกอบด้วยการใช้หลักการมีจิตสำนึก(CONSCIOUS MIND) ใช้กระบวนการ 4 ขั้นตอนคือ การหาข้อมูล (DATA) การจัดทำโครงร่าง (DRAFTING) การสร้าง(DO)และการประเมินผล(DISSEMINATION) และใช้วิธีการประเมิน (EVALUATE)ทุกขั้นตอนจนได้สื่อประเภทเว็บไซต์ที่มีภาพและเนื้อหาของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมี 2 ภาษา เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษมี Domain Name คือ <http://www.sukhothaiconserve.com/> และมี Websit Name คือ แหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยที่สามารถเข้าชมได้โดยมีผลการประเมินคุณภาพของสื่อมีค่าตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อ 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2 อาจเนื่องมาจากปัจจุบันอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในโลกและมีบริการข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว ตอบสนองความต้องการใช้บริการด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีเพิ่มมากขึ้น สื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยที่พัฒนาแล้ว และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์สามารถให้ข้อมูลที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยวสอดคล้องกับงานวิจัยของสิบบงษ์ พงษ์สวัสดิ์ (2555) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาระบบให้บริการข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้ด้วยโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ เช่น Internet Explorer และ Mozilla Firefox ทำให้ผู้ใช้เข้าใจง่ายและสามารถใช้งานได้อย่างสะดวก แต่ขึ้นอยู่กับความเร็วของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตและประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์แม่ข่ายด้วยเช่นกัน

3. ผลการประเมินการใช้สื่อนักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 50.00) และมีความตระหนักอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.25, S.D. = 0.69) และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยที่พัฒนาแล้ว อยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.78, S.D. = 0.85) โดยนักท่องเที่ยวที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพและสัญชาติที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากเมื่อพิจารณาถึงทฤษฎี KAP (Knowledge Attitude Practice) (มารีย์ม เจ๊ะเต๊ะ, 2556) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้นั้นจะต้องประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของสิ่งแวดล้อมศึกษาที่บุคคลในสังคมมีความรู้ ความเข้าใจขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จนเกิดความตระหนักและเกิดความร่วมมือในการรับผิดชอบป้องกันแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ดังนั้นเมื่อนักท่องเที่ยวมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยก็จะส่งผลให้เกิดความตระหนักต่อคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวด้วย สำหรับความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ของนักท่องเที่ยว โดยส่วนที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ส่วนของตัวอักษร สอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบเว็บไซต์ที่ใช้ชนิดของตัวอักษรที่มีความเหมาะสม มีการเว้นที่ว่างไว้ให้สำหรับผู้อ่านได้พักสายตา ดูแล้วอ่านง่ายสบายตา ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพและสัญชาติที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวมี ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตและมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวสอดคล้องกับเบตรนากองงาม (2551) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่านักท่องเที่ยวมี

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
Kamphaeng Phet Rajabhat University

ความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ในระดับมาก ในด้านเนื้อหาด้านการออกแบบ และด้านภาพประกอบตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการปรับปรุงเนื้อหา ข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ
2. องค์กรความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวและการจัดทำสื่อสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำผลการวิจัยเพื่อไปพัฒนาเป็นสื่อมัลติมีเดียที่ใช้ในการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยต่อไป
2. ควรมีการจัดทำสื่อการท่องเที่ยวประเภทเว็บไซต์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยหลากหลายภาษา เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมสู่นานาชาติ

เอกสารอ้างอิง

- กฤตณัฐ สัตยสุนทร. (2552). การออกแบบเว็บไซต์การศึกษาสำหรับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์: กรณีศึกษางานวิจัยแวดวงเวียงเชียงใหม่. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อศิลปะการออกแบบสื่อ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิรภัทธ บุญรักษา. (2553). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ถนอมนวล สีหะกุล และสุชฎมาภรณ์ ชันธุ์ศรี. (2551). ศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ.
- เนตรนภา กองงาม. (2551). การเปิดรับข่าวสาร ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประจักษ์ คงถนอมธรรม. (2552). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการท่องเที่ยวนครวัดนครธมจังหวัดเสียมราฐ ประเทศกัมพูชา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มารีย์ม เจ๊ะเต๊ะ. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น: กรณีศึกษา โรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วรรณ วังวานิช. (2546). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: วิรัตน์ เอ็ดดุกะซัน.

- สืบพงษ์ พงษ์สวัสดิ์. (2555). การพัฒนาระบบให้บริการข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต: กรณีศึกษาบ้านแม่กลางหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่(รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพอีสเทอร์น.
- สุวารีย์ ศรีปุณณะ. (2556). เอกสารประกอบการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- อภิรัตน์ ดำรงค์ศักดิ์. (2553). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

The 2nd Kamphaeng Phet Rajabhat University
National Conference